

Zbudovská blata

Je májové ráno. Vlastně se ještě neprobudilo. Vstáváme s manželkou Alenkou něco okolo 4. hodiny ranní a chystáme se na vlak. Naším cílem jsou Zbudovská blata - Vítání ptačího zpěvu.. Již jsme tam byli minulý rok na Festivalu ptactva a akce se nám líbila. Příjemní ornitologové, šetrné zacházení s odchycenými a posléze okroužkovanými ptáky. Navíc jako bonus hojnost flóry i fauny. Tak proč si v jarním spěchu okolo vlastní domácnosti a zahrádek neudělat trochu času?

Osobní vlak do Českých Budějovic naštěstí neměl zpoždění, a tak na železniční zastávku Zbudov dorážíme se slušným předstihem. Výstup z vlakové soupravy je vlhký. Ale stojí za to. Již trávnik okolo pěšiny poskytne pohled na čerstvou květenu. Drobné, žluté kvítky jetele se derou mezi trávou a vynikajícími lodyhami pryšce. Občas se objeví připravující se vikev ptačí nebo zvonek rozkladitý.

Červenáček ohnivý

Po měkkých moc nekoukám. Zato se rozhlížím po ozelenělých vrbách a na jednom z listů spatřím krásného červeného brouka. Jde o červenáčka ohnivého. Vyměním u foťáku objektivu a je to. První snímek zahajuje slibný lov za poznáním. Na hájové cestě okolo Kubatova památníku zaznamenám kovaříka z rodu *Melanotus*. Ještě je tu trochu méně světla, takže z focení nebude nic. Na rostlinstvu při cestě se vyskytne ospalý zástupce dvoukřídlých, květilka. Manželka nabádá, abychom ověřili výskyt hladinatek člunohřbetých na hladině nedaleké vodní strouhy. Jsou tam. Potom již pokračujeme dál. Za zády se nám ozývá kukačka obecná. Letí mezi železniční tratí a

Zbudovská blata. Uprostřed luční plochy se červenají květy kohoutku lučního, příjemně doplněné žlutými pryskyřníky a bílými kopretinami. Do toho všeho se třpytí kapky rosy. Jsem rád, že jsem si vzal holinky a mohu mezi rostlinami rejdit. Musíme se však ubírat k místu konání akce. Na listech vrby najdu velké slunéčko východní. Ještě jedno foto páskovky keřové (*Cepaea hortensis f. fuscolabita*) a jsme u přejezdu. Naproti nám se blíží p. Kryštof Chmel, ověšen plátěnými pytlíky s chycenými ptáky a se stativovým dalekohledem na rameni. Tak mu maličko pomůžeme a chvíli si povídáme. Dozvěděli jsme se, že v noci byl chycen výřeček malý. Zřejmě se jedná o protahujícího jedince a do sítě se chytil na hlas kosa černého.

Netrvá to dlouho a dorazí ostatní účastníci vycházky. Presentace ptactva začíná. Mezi odchycenými druhy se objeví např. kukačka obecná, červenka obecná, rákosník proužkovaný, sýkora koňadra, strnad rákosní, slavík modráček aj. Ukázka chyceného zvířete je vždy jen krátká a brzy dostává ten který jedinec svobodu.

V průběhu fotografování se na Zbudovských blatech objeví pasoucí se srny, hrdý kohout bažanta obecného a v dále spatříme dva čápy černé. Nad loukami přeletují čejky chocholaté. Příjemným osvěžením je nenadálý výskyt kolpíků bílých, kteří se usadí k toku Zlivského potoka. Dalekohledem můžeme pozorovat dorážení straky obecné na káni lesní. Ta sedí v remízku a nechá si drzou straku pustit velice blízko k tělu. Na stožáru vysokého napětí se uhnízdila poštolka obecná.

Po vypuštění všech ptáků se vydáme směrem k samotě U Vomáčků. Zde nás náš průvodce zavede na místa připravená jako tůňky pro bahňáky. Voda bohužel vzhledem k suchu vyschla, ale i tak vlhkého prostředí a obnažené plochy využijí pionýrské rostliny a živočichové. Zahlédnu zde malou marši obecnou, která je díky narůstající denní teplotě velmi čilá.

Takže z obrázku nebude nic. Zato v nedalekém rákosí dovádí strnad rákosní a nelze přeslechnout zpěv rákosníka proužkovaného. Trochu se zdržím za účelem fotografování, a tak mně skupina zmizí mezi stromy. Očekávám mokrou hájovou cestu, jenže není. Je opravdu sucho. Podíváme se ještě k odchytové síti, kde jako návnada na ostatní ptáky slouží vycpaný výr velký. A potom se vracíme zpět k železniční trati. Naším posledním cílem je rybník Malý Knopr. Drobná zacházka se vyplatí. Na hladině se pohupuje několik párů poláka velkého. Z přítomnosti lidí si po chvíli nejistoty mnoho nedělají. Kačeři předvádějí své teritoriální reje na hladině a kachny k tomu klidně přihlížejí. Z pobřežního rostlinstva protějšího břehu nás pozoruje volavka popelavá. Nad našimi hlavami se objeví přeletující čáp černý a nedaleký háj je prosycen zpěvem ptactva. Z břehů se ozývá skřehotání skokanů zelených. Když si na nás místo zvykne, vypluje z rákosin lyska černá a za ní druhá. Je zde krásně, jenže všechno má svůj konec.

Loučíme se a vyrážíme s manželkou k nedaleké Zlivi. Když míjíme rybářskou boudu na hrázi rybníku Velký Knopr, zahlédnu na kůlu trčícím z vody siluetu vodního ptáka. Kvakoš noční si zde vyhřívá stříbrošedá brka a pozoruje nás ostrým zrakem. Je tak blízko, že se mně to nechce ani věřit. Foťák je našťastí mimo batoh, na rameni. Ale i tak, pták má na věc vlastní názor a poodlétne do bezpečí nedalekých stromů. Přesto se lov beze zbraně snad povedl. Necháváme kvakoše v klidu a míříme dále. Za zády se nám opět ozývají skokani zelení. Výstup z háje okolo rybníků je doprovázen loučící se siluetou drozda zpěvného.

Na chvíli se zastavíme u rybníku Pacáku. Nad hlavami nám krouží dva raci bělohlaví a za chvíli se objeví jeden racek chechtavý. Ten začne z hladiny sbírat drobné rybky. Je poledne, a tak se vydáme dál, ke zlivskému nádraží. Kráčíme žářem nízkých trávníků a zpevněných ploch. Silný kontrast proti přirozenému prostředí míst, kde jsme byli.

Ospalá chvíle slunečného čekání je krácena pozorováním mravenců. Beru si domů dva poškozené jedince různého druhu a literatura později promluví. Mravenec parkový a mravenec luční. Než nastoupíme do vlaku, zaslechneme od nedalekých zahrádek u nádraží zpěv slavíka obecného.

Jsme rádi, že ranní vstávání bylo dobrým začátkem dne plného poznání. Takže legraci a zábavu jsme si užili. Večer nás pak zastihne při práci na zahradě.

Zbudovská blata, 4. května 2024

